POKROK ZAPADU.

ORGÁN JEDNOTY Č. S. P. S.

Weekly Edition.
Published by Pokrok Západu Printing Co.
1211 So. 13th St. — Tel. 1068.
Subscription . . $2.50 per year.

Telefon č. 1068.
Tiskárna: 1211 jižní 13th ulice
Telefon č. 1068.

Vychází každou středu.

Vydává . . Tiskařské Družstvo.

Řídící redaktor. JAN ROSICKÝ

PŘEDPLATNÉ
Pro Spojené Státy a Kanadu obnáší $2.50 na rok. Spolu s Knihovnou Americkou $3.50. Vážení odběratelé předplatitel v době premijní o správném ku premii.
DO ČECH
předplácí se na rok $3.00. Spolu s Knihovnou Americkou $4.00.

ZASÍLKY PENĚZ
jsou nejbezpečnější, když se koupí na poště neb na expressu Money Order a ty jsou nám adje. Též v registrovaném dopise, aneb po směnárnu bankovní jest zásilka jista. Mají-li tedy je zásilka na poštovní notu, za kterou, v pád i ztracení, dokonce a dokonce peníze obdržeti může. Na místě drobných přijmeme též 1-, 2- a 5-centové kolky. Všechny zásilky nechť jsou zasílány pod jednoduchou adresou: pouze takto: Pokrok západu, Omaha, Neb.— Více není na adrese potřeba.

OHLÁŠKY
Drobné a různé ohlášky uveřejňujem pouze za když peníze k objednávce přiloženy jsou. Za drobné ohlášky obyčejné velikosti, nepřesahující palec, žádáme 75 centů za třikrát. Za různé ohlášení, blahopřání, úmrtí a jiná, žádáme $1.00 za tři palce za každé uveřejnění. Nechť každý proto přiloží objednávce tolik peněz, jak velikou ohlášku míti si přeje. Ceny ohlášek na delší dobu oznámí se ochotně na požádání. Adresujte jednoduše: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Adresujte jednoduše:
POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Omaha, dne 18. list. 1896

Nezapomínejte na nás!

Už se časy lepší! Tak zní zprávy z průmyslných měst východních. Podobně též z venkova se ujišťuje, že již obilí lépe platí. Ale my o tom zlepšení posud nevíme! Jsou mnozí, kteří slíbili zapraviti svůj dluh "po žních." Jestli se nemýlíme, jsou žně v červenci a srpnu, tedy před čtvrt rokem, ale sliby ty zůstávají posud nesplněny. A my peněz potřebujem velice! Tak to nemůže jíti s námi, přátelé! Žádáme snažně a naléhavě všechny co, nám dluhují, aby neodkládali déle se zapravením svého dluhu, abychom mohli i my své věřitele upokojit.

Vyd. Pokroku Západu.

FINANČNÍ OTÁZKA OBDRŽELA v minulé volbě finanční odpověď.

PRAVÍ PŘÁTELÉ STŘÍBRA ROZHODLI obrovskou většinou, že stříbrný dolar má v budoucnosti být tak dobrý jako zlatý, tak jako byl v minulosti.

JEDEN Z BRYANOVÝCH ČASOPISŮ praví, že prý minulá volba byla "omylem a ne zločinem". Proč pak ne zločinem. Mohlo být o jeden více!

TO JE HROZNÉ! TENHLE ZLOPOvěstný Hanna posud ještě necha pšenici v ceně stoupati, ačkoliv jest již po volbě. A jestli snad není vinen jejím stoupáním, tedy dojista jest vinným toho, že tomu nezabránil.

AČ MINULÁ PRÁVĚ VOLBA BYLA ZE strany popokratů volbou šalby a klamu a osobního útočení na Mark Hannu, přece co se týkalo McKinleyho, zdržovaly se lhavé popokratické časopisy obvyklého hanobení, nemohouce nalézti na karakteru McKinleyho ani dost malé poskvrny.

DENNICE NOVOVĚKU PÍŠE, ŽE "W. J. Bryan je každým rysem ve své povaze gentleman, možno říci šlechtic ve vzorném významu toho slova", a to proto, že blahopřál McKinleymu a prohlásil, že vůle lidu jest zákonem. Hm, co pak asi soudí Dennice Novověku sama o sobě, když si přečte, co napsala po volbě?

PŘÍTEL LIDU PÍŠE: "Z MNOHA stran se předpovídá, že pšenice stoupne na dolar bušl letošního roku, následkem neúrody pšenice v Indii, Rusku a Argentině." — Aj, aj, aj! A ještě jednou aj, aj, aj! Což pak neřídí se cena pšenice cenou stříbra? Což má vliv na její cenu neúroda? Toť se přece neshoduje s tím, co bylo hlásáno před volbou!

CLEVELANDSKÁ VOLNOST JÁSÁ NÁsledovně nad vymoženostmi minulé volby, k nimž svým chováním a jednáním přispívala: "Již je zjištěno, že minulou volbou připravili jsme se o prvního přátelského písaře policejního soudu, p. Tony Diesners, který byl fidlitelem kampaně zvoleného šerifa McConnela." — Tuť by jen ještě měla vzít prostěnek a vyšívat si!

AHA, TEDY JSME NA TO KÁPLI, T. TIŽ my ne, ale Dennice Novověku, Chamberlain & Price Printing Press Company a Standard Sewing Machine Company v Clevelandě vydaly vyhlášku, že nyní místo 5 dní v týdnu a 8 hodin denně pracovati budou 6 dní a 10 hodin. A to taškáři taškářští proto, že chtí zmařiti osmihodinovou dobu pracovní. Ano, když ono se nelze Dennici zachovat. Jestli mají dělníci práci, je zle, a jestli nemají práci, je také zle.

SEZNAVÁME, ŽE "SLAVIN" A "KRÁlovský Posel" ohlašují po Chicagu známého humbugáře, podvodníka a cizotu Juliuse Bedřicha Bernauera co "chvalně známého lékařského spisovatele a profesora na Chicago Medical College", — co specialistu, který "léčí" všechny nemoce. Že by nějaké vyléčil neb vyléčiti mohl, to sice neslibuje, ale snad naleznou dosti hejlů, které chytí na svou vějičku. Časopisy ony neměly by se mu propůjčovati k chytání lehkověrných.

TEXAS-KÁ SVOBODA PÍŠE: "AČKOliv republikáné slíbili ve své platformě, že ochranné clo opraví, aby bylo ukládáno na všecky věci a v tom samém obnosu, jak to stanovil celní zákon McKinleyho, atd." — Rep. platforma praví: "Nejsme vázáni na žádnou zvláštní sazbu celní. Otázka její výše jest otázkou praktickou, která řiditi se musí poměry doby, jakož i stavem výroby."—Hajdušek nemá tolik mužnosti, aby doznal, že se mýlil a vícekráte to nedělal.

PODLE NEJNOVĚJŠÍCH ZPRÁV Z HAvany ze zdrojů španělských vytrhl generál Weyler proti povstalcům, jimž velí generál Maceo a rozprášil celou tlupu povstaleckou. Podle zpráv kubánských bylo v srážce té vojsko španělské rozsekáno na nudle. Jelikož Weyler se vrátil na zpět do Havany a Maceo jest posud v horách kde byl dříve, bude asi pravdou, že svedena byla šarvátka, při kteréž se podařilo oběma stranám bez úrazu a velkých škod vyváznouti.

PAN BRYAN NEPŘIJAL NABÍDNUTÍ, které mu učinila jedna obchodní firma v Chicagu, nabízejíc mu služné $25,000 ročně. A přece to služné vyrovná se úplně onomu, které by byl bral co president. Jestli je pravda, že nynější naše dolary jsou 200centovými proti těm, jež bychom byli měli při volné ražbě stříbra, jak někdy pan Bryan a jeho přívrženci tvrdili, tedy těch $25,000 jež by dostával, vyrovnaly by se v ceně $50,000 ve stříbře, které by měl co služné co president.

KLAM A ŠALBA JSOU DŮVODY, NA kterých staví stříbraři. Pan Oliverius osměluje se ještě nyní uveřejňovati v Dennici falsifikát článku, který prý otištěn byl ve Financial News, ač musí vědět, že týž časopis dne 13. srpna prohlásil rozhodně, že nikdy nic podobného nepsal, o měsíc později, dne 19. září toto ujištění opakoval a na telegrafický dotaz W. R. Tuckerovi z Philadelphie dne 6. října odpověděl: "Grip of Gold" never appeared, but article of April 30. misquoted, attributing senator Cameron's opinions to us." Kdy pak pozná pan Oliverius, že na klamu a šalbě nelze stavěti, co na základu pevném?

SLOVAN SLOVAN AM. STĚŽUJE: "Slyšíme, že společnost illinoiské dráhy snížila služné dělníkům pracujícím na sekci na 87 centů denně, a burlingtonské dráhy mají $1.10 a milwaucké $1.25 s velikou nadějí též na — snížení; v ovesném mlýně pracují otcové rodin za 60 centů denně, v packinghouse dělnictvo s těží že na stravu vydělá." — Mnohodílivali mzdy za dob republikánských, před tím než Slovan pomohl uvalit na zem Clevelanda a demokratský blahobyt?

KDYŽ JE ZVOLEN JAKÝKOLIV ÚŘADník, nechť sebe nepstrnějšími, tedy jest zákonem o to postaráno, že do stane se mu oběšení, aneb úřadní vysvědčení jeho zvolení. Pouze při úřadu presidenta jest výminka. V zákonech, které vztahují se na volbu presidentskou, není k tomu cíli žádné opatření a jediná cesta a způsob, jak zvolený dozví se, že zvolení dosáhnul, jest, když se toho dočte v časopisech. Kdyby kandidáti presidentští vybrali se z lidí, již obyčejné volí se na porotu, totiž lidí, kteří nic nečtou a nic neví, mohlo by se státi, že by se jakživ nedozvěděl některý president, že byl zvolen.

TO JE ZLOPOVĚSTNÝ CHLAP, TENHLE Hanna, nepřestane a nepřestane provozovat svou hanebnou taktiku vůči pšenici, kterou provozoval před volbou. Každý demokratický čtenář ví, že před volbou Hanna počal zvyšovat ceny pšenice a to bez pomoci a přispění Anglicka a nejen zde, ale i v Anglicku a na celém světě. A v té zlopověstné práci své posud pokračuje. A co nejhoršího, že nám Anglicko musí dávat čím dále tím více toho zlořečeného zlata za naši pšenici. On se sice s farmery dříve neporadil, nežli tu svou zlopověstnou činnost zahájil, a co je ku podivu, že farmáři, byť by i byli populisté, nevzpečují se přijímati tu vyšší cenu za pšenici, to zlopověstné anglické zlato.

KDYŽ LIDI JSOU BEZ PRÁCE A BEZ výdělku, aneb mají mzdy tak snížené, že nemohou opatřit sobě potřeby životní, na něž jsou uvyklými, když jsou v neustálé obavě, že musí snad konečně žíti z milosti a dobročinnosti, ač mají vůli i schopnost pracovati, když to vše jest následek zákonů přijatých některou politickou stranou, pak jest zcela přirozeno, že nebudou hlasovati, aby ta strana tvořila zákony i na dále byť by i dříve po leta k té straně se byli hlásili. Spokojenost v rodině a dostatek prostředků životních v domácnosti platí více než svazky strannické. V tom a v tom jedině lze hledati a spatřovati příčinu těch nesmírně velikých většin pro republikánské navržence ve státech průmyslových.

STŘÍBRAŘI, JAK ZNÁMO, HROZILI, když nebude zvolen Bryan, kterak ta peněžní moc zatáhne pytlík a uškrtí nás všechny, kterak bude veliká nouze o peníze až to zlato přijde a bůh ví, co vše. Jak mluvili pravdu a jak se nyní proroctví splnilo, vysvítá z toho, že minulý týden město New York prodalo za $16,000,000 úpisů, kteréž před volbou marně k prodeji nabízelo. Nechtěli mu za ně dáti tehdy ani plnou cenu, totiž sto za sto. Teď po volbě však ti zlopověstní peněžní žokové zaplatili 105 za 100 a dali městu tedy $800,000 *více než plnou cenu*, na kterou úpisy zní. Kousek podobné zkušenosti měla South Omaha, ovšem v malém vydání, která nemohla před volbou zpeněžiti úpisy své, aby mohla zaplatiti, co byla dlužna.

ODPŮRCI PROHIBICE V JIŽ. DAKOTĚ drželi se statně. Ač většina, která pro zrušení prohibice byla odevzdána, zjištěna bude teprve úřadním čítáním, doznáno jest všeobecně, že byla odevzdána většina pro zrušení. Nyní ale nastává tam otázka, jaký to bude mít účinek a jak to vlastně bude působit. Odpůrci prohibice tvrdí, že jakmile výsledek volby bude prohlášen, pozbývá tím platnost zákon prohibiční. Naproti tomu prohibiční snaží se dovozovat, že prý prohibice tím zrušena nebyla a to proto, jelikož otázka, o které bylo hlasováno, zněla: "Má článek 24. ústavy být zrušen?" To prý byla pouhá otázka a ne prohlášení, že článek jest zrušen. Soudíme z toho, že proto nebude ještě konec pronásledování ze strany fanatických prohibičáků, kteří ještě v poslední době budou chtít působit co možno nejvíce nepříjemností hostinským.

Fanatikové.

Během minulé kampaně došlo nás mnoho různých dopisů od občanů jinak smýšlejících, jiné náhledy než naše chovajících. Některé z nich byly polemické a něco takových jsme uveřejnili i je zodpovídali. Jiné byly rázu osobního, urážlivého, ba i neslušné v nejvyšší míře, svědčící nejen o sprostotě písatelů, nýbrž i o nezměrném fanatismu jich. Myslili jsme, že s ukončením volby pominou tyto výlevy, ale zdá se, že jsou ještě někteří, jenž chtí si na nás vylévati vztek za to, že nezvítězil jejich kandidát a nepodařilo se jim uvrhnouti zemi ve větší ještě tíseň a bídu, než v jakou uvrhli jí před čtyřmi roky.

Jak zfanatisovanými jsou mnozí z těchto rytířů smutné postavy a to zfanatisovaní klamem a šalbou a nepravými domněnkami, o tom svědčí následující dopis, který obdrželi jsme ze St. Louisu. Jest sice nepodepsaný, ale že dobře karakterizuje panující fanatismus stříbrařů podáváme jej na ukázku:

7. listopadu, 1896 —Ctěný panel— Jak vám bylo u srdce, když jste se probudil 4. listopadu a viděl jste těch proklatých stříbrařů a popokratů, že mají Nebrasku v pazourech? Zajisté jste se styděl za ty nadávky, které jste chrlil ve vašem časopisu. Žádný div by nebyl, kdybyste dostali celou Nebrasku, vůbec celé Spojené Státy do jednoho muže, na takové nadávání, slibování, lhaní, placení. Pivo teklo potokem, trestanecký oblek, klobouky žluté, předáci jako vy brali jen hotové stříbro, sami sobě pořídí slušný oblek. Sám jste nadával Bryanovi za jaternice, což, ty byly dobré, neb byly zadarmo. Snad vám i kšandy praskly. Že by se byli farmáři těšili na zvolení takového darebáka, to vám ukázali 3ho listopadu. Republikáné, kteří bojují proti katolíkům, teď se spolčili s těmito, aby roztrhali americkou svobodu. Katolíci budou mít na památku šňůrovaný trestanecký šat. Na ukázku zdarma! Zdrávi povídali. Byly snad kyselé hrozny? Ukazoval jste straku na vrbě, že farmářský majetek zrostl na 9,262,000,000. To jste snad zámyslně zapoměl, že dluh na těch farmách zrostl na 619,676,989. Tak komu patří ty farmy? Jistě na farmeru. Pět západních států pšeničních obsahuje 426,000 farem a z těch je zadlouženo 401,000. V městě majetek, domy a loty, zadlouženy toho času za zlaté měny $17,174,879,190 a to vše mají bankéři, kteří horovali pro bankrotáře, který promrhal cizí peníze, $180,000 o ten má zavést blahobyt! Zdrávi dočekali. Váš Br.

Tento pan Br. ve svém slepém fanatismu nepozoroval ještě nikdy a nepozoruje posud, že baštou toho katolismu, který jak se zdá nenávidí, byla demokracie, že katolický klerus až na nepatrné výminky byl odedávna a je posud pro demokratickou stranu a demokratickou politiku, že katolické časopisy bez výminky jsou demokratickými, že katolíští Irčani jsou šmahem nejfanatičtější demokrati, vyjma těch několika, kteří jsou republikány "pro úřad pouze." Nepochybně to co pana neznámého dopisovatele tak zběsilým učinilo bylo, že našel se sepoň jeden hodnostář katolický, který v propisci stříbrařů viděl nepoctivost a co poctivý člověk nemohl jí podporovati. Ta jediná výminka působila na něho jako červený cár na krocana, ale to že on sám co demokrat po všechna léta katolické demokracii pomáhal, to mu nevadí, to činil snad nevědomky. Ve své zaslepenosti neví ovšem o čem mluví, když jedná se o čísice. Co my pravili dle udání cenen bylo, to že majetek farmářský zrostl v ceně z $9,262,000,000 r. 1870, (kteréžto cena tehdy udána byla v papírové a tedy nepinocenné měně, o které census sám praví, že za účelem porovnávání s cenami nynějšími, má být snížena o pětinu), do roku 1890 na $13,279 milionů, tedy o $4,000 mil. a béřeli se ohled na hodnotu měny, dle upozornění censu, o 5,853 milionů. Dejme tomu, že by to bylo pravda, že zrostl dluh o $619 milionů, které prý patří těm zlopověstným bankéřům, komu přirostlo těch ostatních $5,234 milionů? Však tento pan Br. mluví, aniž by věděl o čem, zvláště když mluví o farmách. Kdyby bylo mu co známo o statistice farem a dluhů, tedy by věděl, že poměrně nejvíce zadlužených farem je v New Jersey, že pouze 28 procent všech farem vůbec je zadlouženo, že z těch co jsou zadlouženy 80.13 procent (přes 80 z každého 100) dluh spůsoben byl koupí, totiž, dluh je zbytkem kupní ceny, aneb učiněn byl k vůli zdokonalení farmy. Kdyby ten Br. četl Pokrok Západu, aneb jiné časopisy jež pravdu podávají, pak by věděl lépe a nenosil by na trh svou nevědomost.

Nejlepší vysvědčení svého fanatismu dává si písatel v závěrku svého listu. Každý hoch ví, že zvolený president McKinley zasedal po 14 roků v kongresu, nepřetržitě a když skončila jeho lhůta, nemohl se honositi žádným bohatstvím, nýbrž jen poctivým jmenem. Každý hoch ví, že když před dvěmi lety odevzdal veškeré jmění své i své manželky věřitelům, nebylo to na zaplacení jakýchkoliv dluhů, jichž by byl učinil, aneb v náhradu za promrhané cizí peníze, nýbrž bylo to, aby zaplatil za přítele, za něhož se zaručil. Jako poctivý muž splnil slib svůj a svou záruku a dal vše co měl, ne za dluhy vlastní, nýbrž za dluhy přítele. Kolik je poctivců, jenž by tak jednali, jenž by nesnažili sami sebe kryti, aneb placení v podobném případu se vyhnouti? Kolik jest poctivců, kteří by veškeré jmění nabídnuli na zaplacení dluhu za přítele? Prolhané časopisy popokratické však tak zfanatisovali lid, že patrně tento fanatik, jenž nám psal, domnívá se, že pan McKinley učinil podvodný úpadek, promrhav cizí jmění a připraviv cizí lid o peníze. Byla-li kdy větší křivda na kom páchána, nežli páše se popokratickými časopisy a jejich stoupenci na příštím presidentu? Fanatikové druhu jako jest písatel, jsou tak zaslepeni, že nevidí dále nežli jejich nos sahá. Oni ví, že před čtyřmi roky a po všechna léta předcházející správy republikánské dobře se jim vedlo a byly v zemi uspokojivé poměry a blahobyt lepší nežli kdekoliv jinde na celičkém světě. Oni ví, že prolhané demokratické časopisy slibovaly jim blahobyt ještě větší. Oni ví, že z těch slibů nesplnilo se ani puntíku, — ale neví dost, aby uznali, že pouze jen obnovení starých poměrů může přivésti znovu zemi blahobyt. A taci nevědomci volají ukřižuj, ukřižuj, proti těm, kteří jim poctivě radili a radí, kteří jen prospěch všeobecný na zřeteli mají a větří nadále těm falešným prorokům, jenž na ně bídu a utrpení a nesnáze uvalnje. Pane odpusť jim, neboť neví co činí!

Co se nás týče, my máme to vědomí, že byli jsme poctivými a svědomitými rádci po celou dobu našeho